

a destacar

L'APOSTA

El Barcelona Economic Triangle se situa com a eix de la transició cap a una economia basada en la innovació

LA CONSEQÜÈNCIA

La crisi ha ocasionat una reducció en les partides destinades a la prevenció de riscos laborals

BMP assegura ser la millor opció per accelerar les vendes de pisos

Sota l'eslògan 'Qui no hi és, no ven' arriba la 14a edició de l'important saló immobiliari

Aquesta edició estarà protagonitzada pels parcs científics i tecnològics

M ALBERTO GONZÁLEZ
Àrea Monogràfics

Davant el descens de les vendes en el sector immobiliari, el derrotisme no és cap solució. S'ha de tornar a dinamitzar el mercat, amb actitud positiva, i per fer-ho Fira de Barcelona ofereix la seva fórmula anual: Barcelona Meeting Point torna a la ciutat del 20 al 24 d'octubre, amb una àmplia oferta de cases i pisos, promocions i descomptes especials i un simposi internacional que endevina l'evolució del sector i també estableix les claus de la seva recuperació.

Com a principal novetat, els parcs científics i tecnològics tindran un paper protagonista en dues àrees. Per un costat, la conferència *Espais productius i usuaris finals: font de desenvolupament econòmic i immobiliari*. En segon lloc, els parcs científics i tecnològics disposaran d'un espai propi al Saló Professional, on mostraran les seves últimes novetats. Com a expositors assistiran a la cita el 22@Barcelona, ADE Parc Tecnològic de Burgos, ADE Parc Tecnològic de Lleó, ADE Parc Tecnològic de Valladolid, Alba Parc, Barcelona Economic Triangle, Bio Pol'H, DeltaBCN Park, Parc UPC, Parc Tecnològic del Vallès, Parc Tecnològic d'Andalusia, Parcs Tecnològics de Castella i Lleó, Parc Tecnològic d'Extremadura, Parc Científic Tecnològic de Huelva, Parc Tecnològic de Bizkaia, Parc Tecnològic de Sant Sebastià, Xarxa de Parcs Tecnològics del País Basc, Tecnocampus Mataró Maresme, Tecnoparc Reus i XPCAT.

PRESENCIA INTERNACIONAL

En la 14a edició de la fira destaca la presència de més de 30 empresaris colombians i argentins que busquen noves oportunitats de negoci a Espanya. Per la seva part, l'alcalde de Moscou, Iuri Lujkov, ha confirmat que, per segon any consecutiu, la capital russa hi serà present amb una important delegació d'empresaris, així com amb un gran estand al Saló Professional.

I per incentivar la participació malgrat les dificultats econòmiques, BMP ha incorporat una nova àrea dins del Saló Gran Públic. Es tracta del New Point, una

VICTORIA GIL / CONSTRUMÀTICA

Edifici de vivendes per a universitaris.

sèrie d'estands modulars de 15 o 30 metres quadrats, on l'expositor només s'ha d'ocupar d'arribar i rebre visitants, seure a treballar i vendre. El preu ajustat d'aquests espais (5.750 euros més IVA, els petits; 11.500 més IVA, els de mida més gran) justifica l'èxit d'aquesta iniciativa, en què estaran presents 45 empreses.

Finalment, el Saló Professional compartirà amb un *business lounge* de disseny, perquè els visitants es puguin reunir amb els seus clients, consultar internet, treballar en ordinadors o prendre un refresc.

NOVETATS DEL SIMPOSI

La prestigiosa escola de negocis ESADE organitza una jornada que ana-

MÉS DE 30 EMPRESARIS DE COLÒMBIA I ARGENTINA ASSISTIRAN A LA FIRA

MOSCOU TORNA A LA CITA ANUAL AMB UN ESTAND QUE GUANYA EN METRES QUADRATS

litzarà en profunditat la vinculació entre la banca i el sector immobiliari. En segon lloc, la sessió *Nous inversors estrangers en el sector immobiliari espanyol: ¿somiadors o els triomfadors del demà?* estudiarà el cas dels molts inversors internacionals que actualment estan apostant pel nostre país, atrets per la caiguda dels preus i les perspectives de futures revaloritzacions.

El negoci immobiliari del futur serà el tema de la sessió desenvolupada pel lesee, en què s'intentarà arribar a un consens sobre què identificarà les empreses del demà que emergeixin com a líders, com serà el dia a dia dels empresaris, com es competirà o d'on sortirà el marge de benefici.

premis i concursos

ORIGINAL SORTEIG

12.000 euros per a una vivenda

ENDESA I BMP organitzen els Premis Endesa a la Promoció Immobiliària més Sostenible. Uns guardons que s'han convertit en un autèntic referent en el sector i que, any rere any, compten amb més candidatures. En aquests premis es reconeixen la promoció immobiliària, la residencial, la no residencial i la rehabilitació més sostenibles de l'any 2010.

En segon lloc, avui, 20 d'octubre, durant la inauguració del Barcelona Meeting Point, s'entregaran els Premis BMP, uns guardons que han estat presents en totes i cadascuna de les edicions de la fira.

I no menys sorprès se sentirà el visitant que resulti premiat amb 12.000 euros per utilitzar en la compra d'un immoble. Aquest suggerent sorteig tindrà lloc diumenge, 24 d'octubre, a les 13.30 hores.

BMP ofereix l'opció d'assistir-hi com a visitant del Saló Professional per només 30 euros a l'adquirir l'entrada vàlida per a un dia (dimarts, dimecres o dijous). També hi ha la possibilitat, com sempre, d'adquirir l'abonament de 1.100 euros (menys un descompte del 20% per als membres de les institucions col·laboradores), que inclou no només l'accés a totes les sessions, sinó també als dinars durant els dies de fira.

Dins del simposi també se celebraran les conferències euro-àrab d'inversió immobiliària i la d'espais productius i usuaris finals. L'APCE, per la seva part, analitzarà les classes de suport a la vivenda que ofereixen els estats membres de la Unió Europea i les vies per arribar a vivendes de qualitat, i la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge presentarà un estudi sobre el clima de confiança en el sector de la vivenda.

Fora del simposi, diverses empreses faran presentacions pròpies. Per exemple Fotocasa.es, que explicarà com vendre immobles per internet. O Gas Natural, que incidirà sobre els sistemes de microgeneració, una solució que qualifica d'eficient i econòmica. ☉

La producció es contraurà encara més i la recuperació serà lenta

Un estudi de l'Itec pronostica una pausada evolució del sector de la construcció a Europa

L'activitat en el camp de l'enginyeria civil patirà un gran retrocés a Espanya

M TÀNIA TUSELL
Àrea Monogràfica

És cert que Espanya i Europa en general s'haurien de replantejar tot el seu model productiu, és necessari un canvi de paradigma, però també és cert que no hem d'abandonar a la seva sort les bases que han conformat el nostre producte interior brut (PIB), entre elles el sector de la construcció, la vivenda i l'obra pública. Segons com evolucioni aquest important sector sabrem com i quan ens recuperarem.

Tots els agents implicats en aquesta qüestió fan els seus pronòstics. L'últim ha estat l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (Itec) amb el seu informe *Euroconstruct* i que aquests dies es debat en el certamen Barcelona Meeting Point (BMP), on s'analitza la situació i la previsió a Europa.

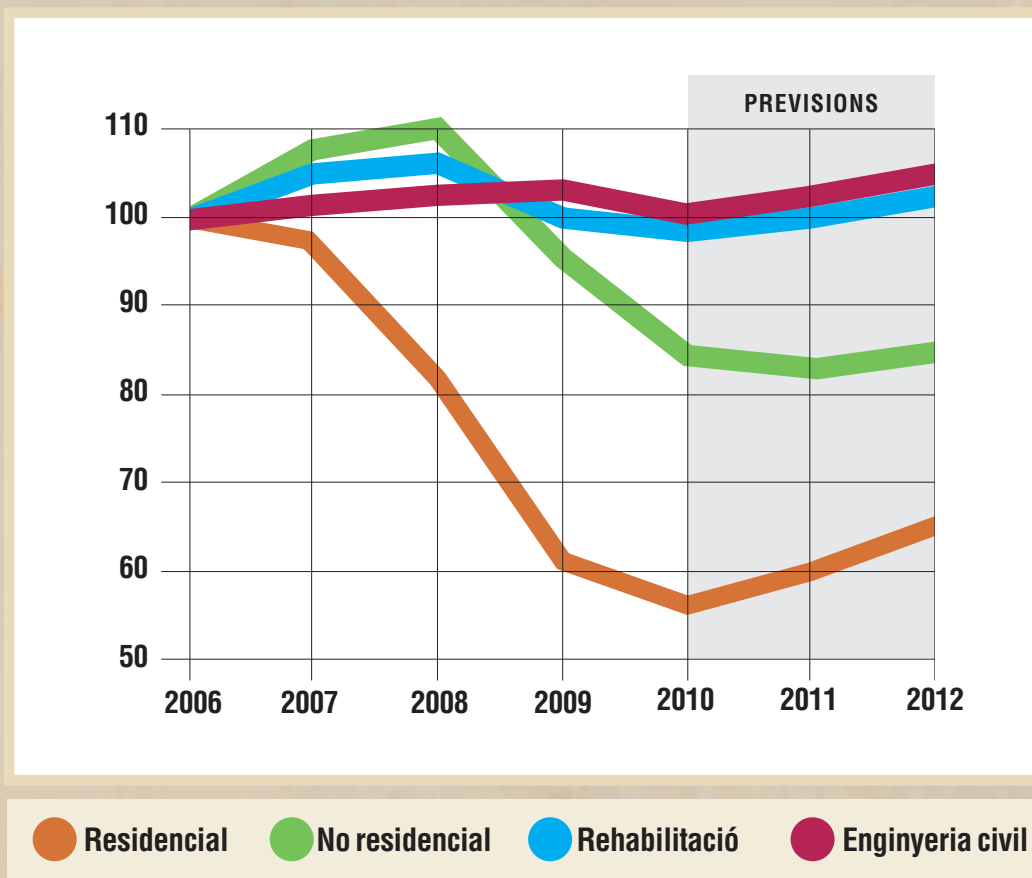
El sector de la construcció europeu deixa enrere un dels pitjors exercicis de la seva història al tancar l'últim amb una baixada de la producció del -8,8%. Van disminuir l'edificació residencial i la no residencial i l'única que es va escapar de la baixada va ser l'enginyeria civil. I per aquest any la previsió segueix sent negativa (-4%) en general. Per mercats, les notícies són disperses: s'alleuja bastant la intensitat de la crisi en la vivenda de nova planta (-3,0%) i en la rehabilitació (-1,1%), però per una altra part continua a plena intensitat la recessió en l'edificació no residencial (-11,1%) i s'esperen, per primera vegada des de mitjans dels 90, registres negatius en enginyeria civil (-1,7%). Tot i així, l'estudi segueix confiant a assistir a un canvi de signe el 2011 (+1,2%) com a antesala a un creixement una mica més consolidat (+2,4%) el 2012. Però perquè aquests auguris siguin una realitat fan falta polítiques que incentivin el mercat.

BONES PROPOSTES

El president de l'Associació de Promotors Públics de Sòl i Habitatge (AVS Catalunya), Ferran Julián, mostra la seva

Evolució dels diferents subsectors en el mercat europeu

Índexs de producció a preus constants, base 2006 = 100

la previsió

EL FUTUR DEL SECTOR

L'obra civil es frena a Espanya

L'ECONOMIA espanyola deixa enrere la fase de xoc i entra en la nova dècada amb un llast considerable en termes de desocupació i amb l'amenaça de quedar-se endarrerida respecte als seus veïns comunitaris. La construcció, de moment, contribuirà poc a la recuperació: tal com va passar el 2008, el 2009 la producció del sector (-21,5%) quedarà molt per sota del PIB (-3,8%). La repercussió de la retallada de la despesa pública sobre el sector serà més que evident, sobretot en l'enginyeria civil, que fins ara era la que menys impacte havia rebut i que espera tancar el 2010 amb -24%. Pel que fa a l'edificació residencial, s'ha contret l'activitat fins a cotes extremes, però s'han dipositat bastantes expectatives en la possibilitat que s'animi abans que se suprimeixi la desgravació per vivenda. Finalment, l'alentiment afecta directament l'edificació no residencial, i l'escassetat de projectes pot tocar fons el 2011 juntament amb la resta d'Europa.

preferència per implantar fórmules com la copropietat pública i privada. Es tracta d'un nou tipus de tinença de vivenda en què la propietat és compartida entre l'Administració i l'usuari, i -segons Ferran Julián- "dins del context econòmic social en què ens trobem, possibilita que l'oferta de vivenda sigui més assequible". Es tracta d'un concepte del qual es comença a parlar i que es concreta en el fet que l'ajuntament assumeix un cost d'entre el 20% i el 30% del preu de la vivenda de protecció oficial i el ciutadà, com a usuari final, hi aporta el 70% o el 80%.

Des d'AVS Catalunya també proposen la inclusió de polítiques de vivenda social combinades, una fórmula que ja s'està desenvolupant en països com Anglaterra o Itàlia. Es tracta de vincular l'adquisició de la vivenda al desenvolupament professional dels adquirents, és a dir, "es

tracta de polítiques que lliguen els processos constructius de les promocions de vivenda a l'aprenentatge d'un ofici i que, al mateix temps, permeten incrementar la cohesió social, a l'ajudar els col·lectius més desafavorits i reduir les dificultats que tenen per accedir a una vivenda".

OBSERVATORIS D'ANÀLISI

Sense cap mena de dubte, la solució es troba a fer un gir més real i lògic en el sector de la construcció. I no abandonar-lo a la deriva i encara menys estranyar-lo. Altres propostes del sector apunten a la creació d'observatoris d'anàlisi i gestió formats per empresaris de la construcció, financers i altres professionals que insten a aprendre les mesures correctores per a cada un dels agents, inclosos els governs autonòmic, local i central. ☉

L'arrel de tota gran obra

Unes bones arrels ho són tot, sobretot si parlem de construir. A Vicsan tenim el millor equip, per a vosaltres.

VICSAN
EMPRESA CONSTRUCTORA

grup Vicsan

F. Xavier

MENA

CATEDRÀTIC
D'ESADE

L'OPINIÓ

“La caiguda del sector immobiliari ha acabat arrossegant el conjunt de l'activitat econòmica”

“A Espanya, tret d'algun cas menor, no hem viscut les catàstrofes financeres d'altres països”

“L'objectiu del sistema financer és aconseguir que flueixi el crèdit”

“Crear un ‘banc dolent’ seria una opció a valorar depenent del preu a què es compressin els actius”

El Govern i la societat han assumit que estem en una situació econòmica difícil. No és una crisi local sinó global, això també ho sabem, però, ¿l'arrel del nostre problema és la mateixa que la d'altres països? ¿En què ens hem equivocat nosaltres?

—A causa de l'estricta regulació i super-visió del Banc d'Espanya, la crisi que va esclatar als EUA el 9 d'agost del 2007 no va impactar inicialment en els nostres bancs i caixes d'estalvis. El problema espanyol és domèstic. El nostre model de creixement es basava en el consum familiar molt apalancat i en un boom en el sector de la construcció. La caiguda immobiliària ha arrossegat el conjunt de l'economia, ha condicionat els balanços dels bancs i ha provocat la restricció del crèdit amb l'economia productiva.

Els bancs han de destinar una bona part dels beneficis que generen a dotar provisions d'actius immobiliaris depreciats i a refinançar empreses promotores i constructores, deixant de banda el crèdit a famílies i empreses. Encara que també és veritat que ha augmentat dràsticament el risc de crèdit a particulars i a les activitats empresarials. A més, el nostre sistema bancari va obtenir finançament d'uns mercats majoristes internacionals que estan tancats, i que ara ja no renoven la seva confiança.

—La no restricció del crèdit és fonamental per reactivar l'economia. Si això no passa, ¿quines altres alternatives hi pot haver perquè els bancs prestin diners?

—Hi ha diverses alternatives. La major part dels governs occidentals han establert mecanismes d'adquisició temporal d'actius bancaris, garanties públiques als deutes bancaris, injeccions públiques de capital. El Regne Unit i altres països han acabat nacionalitzant un gran nombre d'entitats. Una altra alternativa ha sigut la constitució de *bancs dolents* on transferir els actius deteriorats, alliberant d'aquesta llosa la part sanejada del balanç. Així va ser com Suècia se'n va sortir de forma exitosa de la seva crisi bancària del 1992. Ara ho han posat en pràctica a Alemanya i a Irlanda, amb resultats provisionals dispersos.

—No sona gaire bé. ¿Què és un banc dolent?

—És una entitat a la qual es transfereixen els actius *podrits* del balanç (majoritàriament sòl i promocions inacabades) perquè les obligades dotacions no consumeixin el capital i acabin contaminant la resta del balanç i provoquin la bancarrota del conjunt de l'entitat financera.

Un home rep informació a l'oficina principal que La Caixa té a l'avinguda Diagonal.

D'aquesta forma, la part bona del banc restaura la confiança d'accionistes i creditors, i pot reiniciar la seva activitat de crèdit.

—El Govern ja va anunciar que cap d'aquests models que esmenta s'aplicaria aquí. ¿Quina va ser la fórmula pensada per a la banca espanyola?

—El Banc d'Espanya va decidir constituir un Fons per a la Reestructuració Ordenada de la Banca (FROB) amb l'objectiu de redimensionar la capacitat excedentària d'oficines, serveis centrals i plantilles, així com per recapitalitzar a algunes entitats prèvies operacions d'integració (fusió o SIP). Les noves normes del Banc Internacional de Pagaments (Basilea III) representen exigències addicionals per a les entitats financeres espanyoles. En particular, les caixes d'estalvis s'han vist obligades a canvis substancials en la seva naturalesa jurídica per poder complir els requeriments de solvència via l'accés al mercat de capitals.

—El FROB ha aconseguit augmentar el capital però el crèdit segueix sense fluir. Segons la seva opinió,

LA CLAU

“Fer reformes que restaurin la competitivitat i el creixement de l'economia”

¿quina una altra alternativa es pot aplicar?

—El FROB es pot ampliar fins a 99.000 euros, encara que el cert és que si l'economia no es recupera, les entitats financeres seguiran patint davant el risc de crèdit, l'augment de la morositat, els refinançaments immobiliaris, el tancament dels mercats majoristes i la certesa a mitjà termini que el Banc Central Europeu anirà limitant l'accés fàcil a la seva liquiditat. La clau consisteix a portar a terme les reformes estructurals que restaurin les condicions de competitivitat i creixement de l'economia.

—Per tant, ¿això vol dir que no podem dir que el FROB estigui sent la millor mesura?

—És aviat per avaluar-ho. De moment s'ha parat el cop. Si ens comparem amb altres països, a Espanya, amb excepció dels casos menors de Caja Castilla La Mancha i Caja Sur, no hem viscut les catàstrofes financeres d'altres països com els Estats Units, el Regne Unit, Holanda, Bèlgica, França i, particularment, Islàndia i Irlanda. De totes maneres, hem de parlar d'un èxit parcial ja

que no s'ha aconseguit que el crèdit flueixi.

—A més a més del FROB, ¿a què es deu que els nostres bancs grans no hagin viscut la situació d'altres bancs mundials?

—Per diversos motius. En primer lloc, els nostres bancs són bancs minoristes, no són banca d'inversió, que van protagonitzar la caiguda del model d'origenació a distribució. Per una altra banda, el Banc d'Espanya va prohibir la compra d'actius opacs (CDO) i obligava a dotar provisions genèriques, a més a més de les específiques. Una altra diferència és que els bancs anglosaxons van gestionar malament el risc de crèdit pel fet que el transferien als subscriptors dels bons de titulització, a diferència de les cèdules hipotecàries espanyoles. En fi, els nostres bancs i caixes no van crear vehicles d'inversió estructurada fora de balanç, i van reduir així la proliferació d'un sistema financer en l'ombra.

—És evident que mesures com el FROB o els bancs dolents plantegen interrogants importants des del punt de vista social i moral. ¿És lícit que el sector públic actuï com el salvador del sector privat?

—Tot depèn del preu que el Govern estigui disposat a pagar i el banc a vendre. No seria acceptable que el sector públic rescatés accionistes, creditors i directius de bancs a càrrec del contribuent. Tampoc que els beneficis fossin privats i les pèrdues d'ara i futures haguessin de ser assumides pel conjunt de la societat.

—Llavors, ¿per què veiem que és la pràctica més comuna?

—Perquè quan hi ha un objectiu superior pot ser una bona solució. Si una entitat fa fallida amb efectes sistèmics, no només hi perden els accionistes sinó que té un efecte negatiu sobre el conjunt de l'economia en termes de tancaments d'empreses, desocupació... No es tracta de salvar els accionistes sinó aconseguir que es restauri la funció del crèdit.

—¿Quina creu que pot ser la recepta per al nostre sistema financer?

—D'entrada, hem de donar-li una oportunitat perquè el FROB aconsegueixi fer fluir el crèdit. I que el mateix sistema absorbeixi el seu desapalancament i la reducció de l'excés de capacitat, via adquisicions i fusions.

Crear un *banc dolent* seria una alternativa a valorar. La qüestió clau a dilucidar és el preu a què es compressin els actius immobiliaris dels balanços bancaris i les perspectives futures de revalorització quan l'economia espanyola repregui el camí del creixement. ●

Afavorir la competitivitat industrial

El nou pla de comercialització del sòl es presenta al saló immobiliari Barcelona Meeting Point

L'Incasòl ofereix més oportunitats per implantar una empresa

M. TORRES
Àrea Monogràfics

L'Institut Català del Sòl (Incasòl) presenta el nou pla de comercialització de l'estoc de prop de 80 hectàrees de sòl per a activitats econòmiques que té com a principal objectiu facilitar al màxim la implantació de noves indústries a Catalunya. Els detalls de la iniciativa es poden conèixer durant la celebració del saló immobiliari professional i internacional Barcelona Meeting Point (BMP), que es desenvolupa del 20 al 24 d'octubre a Fira de Barcelona, i on l'Incasòl disposa d'un gran estand informatiu.

Així mateix, en l'àmbit dels Parcs Científics i Urbans del BMP es presentarà el Barcelona Economic Triangle (BET), impulsat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, per promoure àrees d'alt valor econòmic de la regió metropolitana en mercats internacionals i atraure noves inversions. Les tres àrees que integren el BET són el Parc de l'Alba, el 22@Barcelona i el

DeltaBCN, Parc Aeroespacial i de la Mobilitat.

Cal destacar que el saló serà també l'escenari adequat perquè la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge i l'Incasòl informin sobre els diferents programes i promocions de vivenda protegida de la Generalitat.

CONDICIONS FAVORABLES

Les recentment establertes condicions de comercialització de sòl industrial busquen **"facilitar al màxim la implantació de noves indústries a Catalunya"**, segons han explicat des de l'empresa pública de la Generalitat. L'objectiu és establir una política totalment orientada al client que ofereixi beneficis econòmics directes, millores contractuals i noves modalitats del producte final. Es tracta d'**"un nou model, flexible i modelable a les necessitats actuals dels clients"**, subratllen des de l'Incasòl.

Així, el pla estableix descomptes directes en el preu final del sòl de fins al 10%, la flexibilització dels terminis de pagament, la possibilitat de finançar fins al 70% del preu de la parcel·la i l'oferta de noves modalitats contractuals com el lloguer, el dret a superfície amb una durada de 50 anys o el lloguer de la nau acabada.

Des de l'Incasòl confien que aquestes i altres mesures **"facilitaran la implantació de noves empreses i l'am-**

Parcel·les a Valls, Palau de Reig de Dalt.

pliació de les que ja estan en funcionament".

SUPORT A LA INDÚSTRIA

La decisió de l'Incasòl d'elaborar un nou pla de comercialització de l'estoc de sòl industrial també té l'objectiu de lluitar contra la difícil situació que està vivint la nostra economia. Partint d'aquesta situació s'estudien permanentment fórmules que permetin la dinamització econòmica del país per facilitar la competitivitat del teixit industrial. El resultat palpable és aquest pla de comercialització de l'estoc de sòl destinat a activitats econòmiques.

Amb les mesures que contempla es tracta també d'alleujar els costos inicials a l'hora d'adquirir un espai per implantar una indústria. La voluntat és adaptar-se en la màxima mesura a les possibilitats empresarials amb condicions absolutament obertes, una vegada estudiat cada cas de manera individualitzada.

A més de les noves condicions citades anteriorment, s'ha de mencionar també que es contempen innovadores modalitats contractuals, ja que si bé fins ara l'empresari preferia l'adquisició del terreny i el mercat afavoria la compra, això ha canviat. En aquests moments, s'ofereixen solucions de lloguer o d'ús del sòl durant grans períodes de temps.

Cal modernitzar els sectors urbanitzats

És necessari revisar els actuals models de gestió dels polígons industrials segons el COEIC

M. JULIO MAYA
Àrea Monogràfics

El dijous 30 de setembre, el Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya (COEIC) va celebrar una jornada per analitzar els models de gestió de polígons industrials i d'activitat econòmica a Catalunya i detectar la problemàtica existent per plantejar noves estratègies. Representants del sector públic, empresarial i professional van participar en aquest acte, celebrat a l'auditori del Consorci de la Zona Franca.

Actualment hi ha diferents models de gestió i és impossible aplicar un sol criteri. Josep Miquel Aced, president de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya (UPIIC), va apuntar la necessitat d'una rehabilitació i una regeneració importants. La UPIIC treballa per redefinir tot el panorama actual, malgrat la crisi econòmica, i adaptar-se als reptes de futur. L'organització dels polígons industrials denota uns forts dèficits estructurals: han anat creixent segons les necessitats del moment sense una planificació racional. Una de les conclusions d'aquesta jornada va ser la necessitat d'encaminar l'activitat industrial cap a un model de gestió conjunt per rendibilitzar les eines i els recursos disponibles. Durant la jornada també es va anunciar la

pròxima entrada en vigor del decret 82/2010, que afecta la protecció i la seguretat de polígons industrials, que al desembre començarà a funcionar amb el fi d'harmonitzar transversalment la gestió dels polígons.

PLA DE TRANSPORT DE VIATGERS

El transport de mercaderies i de persones és una de les problemàtiques més complexes. En aquest sentit, Manel Vilalante, director general de Transports, va explicar que el pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012 elaborat per la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques proposa les directrius per a la gestió i la millora del transport públic per carretera i ferrocarril en comunicacions interurbanes a Catalunya.

A l'hora de detectar les carències als polígons industrials, es va constatar que la competitivitat d'un territori es veu molt condicionada per l'oferta del seu sòl industrial, i disposar d'una oferta de polígons amb prestacions d'alta qualitat és un factor indispensable. El territori necessita una política de foment de l'activitat econòmica transversal, amb un gestor del territori que vetlli per coordinar l'acció de l'Administració i per assegurar el bon funcionament.

Aquest model de gestió conjunta no pot perdre de vista la necessitat de va-

Acte de presentació de la jornada organitzada pel COEIC a l'auditori del Consorci de la Zona Franca.

ELS PROFESSIONALS DETECTEN ALGUNS DÈFICITS ESTRUCTURALS

REDUIR L'IMPACTE MEDIAMBIENTAL ÉS UN DELS OBJECTIUS FONAMENTALS

l'impacte mediambiental a nivell global amb el propòsit d'aconseguir una gestió de residus adequada. Maria Comellas, directora de Qualitat Ambiental, va recordar que aquests sectors urbanitzats suposen una ocupació i un ús del territori i generen impactes sobre els diversos sectors ambientals. En aquest sentit, el Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient (PNUMA) es basa en un principi de prevenció per a la gestió mediambiental i és un bon model per plantejar-se un canvi. Reduir aquest impacte és un dels objectius dels projectes sostenibles que han de reunir esforços per detectar quina font energètica es necessita i establir nous objectius

en l'àmbit de l'estalvi i de l'eficiència energètica. Des dels anys 70 ens trobem immersos en el canvi del món analògic al digital.

El consum de telecomunicacions ha canviat, i tot i que ara mateix les infraestructures estan disponibles, el canvi tecnològic dels equipaments es fa esperar. Actualment, tots els polígons tenen accés als serveis mínims de la banda ampla, però els operadors de telecomunicacions i l'Administració juguen un paper molt important en aquest aspecte, ja que la banda ampla és una eina bàsica per a la competitivitat de les empreses. Tota la informació sobre la jornada es troba al bloc www.poligons.eic.cat.

Tres vèrtexs d'innovació i coneixement

El Barcelona Economic Triangle conforma una àrea d'atracció d'inversions i talent

M VÍCTOR FÚSER
Àrea Monogràfics

L'aposta per la societat del coneixement i la nova economia marcarà el futur immediat de Barcelona i la seva àrea metropolitana, que ha començat a posicionar-se com un referent al Mediterrani en matèria d'innovació, recerca, desenvolupament, disseny i creativitat. La seva principal aposta per acompanyar el treball de les empreses i projectes ja instal·lats, a més a més de convertir-se en un focus d'atracció de talent i companyies internacionals, té tres vèrtexs, els que conformen el Barcelona Economic Triangle (BET), format per la interacció de les zones del Delta BCN/BZ Barcelona Zona Innovació (a l'àrea del Llobregat), el 22@Barcelona (àrea del Besòs) i el Parc de l'Alba (àrea del Vallès).

Tres àrees promogudes per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya que componen un triangle geogràfic i que juntes sumen prop de set milions de metres quadrats de sòl i una capacitat per generar més de 200.000 nous llocs de treball en sectors estratègics. Per aconseguir-ho, el BET (www.barcelonaeconomictriangle.com) se sustenta sobre projectes ja consolidats que recullen l'estela de dècades de treball i, al mateix temps, aprofita les oportunitats de treball que brinden sectors emergents com les tecnologies de la informació i la comunicació, l'energia, la biotecnologia, la mobilitat, la nanotecnologia o el sector aeroespacial. Empreses i iniciatives punteres que estableixen sinergies amb el teixit industrial de cada àrea, les universitats, els centres d'investigació i transferència tecnològica i els parcs logístics.

El primer vèrtex d'aquest triangle d'innovació se situa a l'àrea de la desembocadura del riu Llobregat, amb el Del-

ta BCN/BZ Barcelona Zona Innovació. Un espai abonat a sectors com la mobilitat, l'alimentari, l'aeroespacial, el biotecnològic o de l'òptica i la fotònica, que es beneficien del fet de trobar-se en una de les principals àrees industrials i logístiques. En aquest espai destaca el desenvolupament de tres grans eixos impulsats per l'Incasòl, com són el Parc de Negocis de Viladecans, que compta amb 98.000 metres quadrats per a la ubicació d'empreses en un entorn de qualitat; el Parc Aeroespacial i de la Mobilitat, que es beneficia d'una sèrie de centres d'investigació i infraestructures d'alt nivell, i el Parc Mediterrani de la Tecnologia, on es connecten empresa i universitat. El quart eix està representat pel BZ Barcelona Zona Innovació, 50 hectàrees promogudes pel Consorci de la Zona Franca per a la concentració d'activitats culturals, tecnològiques i alimentàries. Quatre focus reforçats per projectes estratègics com el Parc de la Salut Bioplò o el Parc Logístic de la Zona Franca.

DEL SEGLE XX AL XXI

Mentrestant, a l'àrea del Besòs es consolida el procés de transformació de l'antiga zona industrial del Poblenou en el nou districte tecnològic i de la innovació que representa el 22@Barcelona. És a dir, el millor reflex de la transició entre una economia de base productiva pròpia del segle XX a una de basada en el coneixement, la investigació i les noves idees fruit del segle XXI. Un espai organitzat en cinc clústers –concentració d'empreses, centres d'investigació, universitats i entitats– principals: mitjans de comunicació, TIC, tecnologies mèdiques, energia i disseny. Des de l'any 2001, data d'inauguració dels primers espais del nou districte tecnològic de la ciutat, ja s'hi han instal·lat 1.502 empreses, com Yahoo o Microsoft, que han permès crear al voltant de 44.500 llocs de treball. Aquesta zona es complementa amb el

A dalt, el 22@Barcelona. A sota, el Parc Aeroespacial i de la Mobilitat, al Delta BCN/BZ (esquerra), i el Sincrotró Alba.

LES ZONES

EL BET CONNECTA EL DELTA BCN/BZ, EL 22@BARCELONA I EL PARC DE L'ALBA

Campus Diagonal-Besòs o la zona exterior resultant de la futura estació de La Sagrera.

Finalment, el tercer vèrtex s'ubica a l'àrea del Vallès, amb el Parc de l'Alba al capdavant, una de les aportacions més rellevants de Catalunya al mapa de la innovació europea, on es concentren sectors econòmics estratègics orientats a la biotecnologia, les energies renovables, la nanotecnologia, els nous materials, la farmàcia i la salut. Promogut per l'Incasòl, la seva principal infraestructura és el Sincrotró Alba, que ofereix serveis d'investigació de primer nivell a comunitats científiques, acadèmiques i industrials de tot el món. Un pol d'atracció de talent i, a la vegada, l'eix per a l'establiment de sinergies amb la resta d'espais que conformen l'àrea, com el Parc de la

Salut-Parc Taulí, el Parc Tecnològic del Vallès, el Parc de Recerca de la UAB, Esade Creapolis o el Parc Empresarial Can Sant Joan.

En definitiva, tres vèrtexs d'un triangle dissenyat per convertir-se en un referent de l'economia del coneixement al Mediterrani, capaç de donar ales a les empreses ja presents a Barcelona i d'incrementar encara més l'atractiu de la ciutat per a la instal·lació de noves empreses. Així, amb l'objectiu d'atraure inversionistes internacionals, així com posicionar la capital catalana com a zona estratègica, el BET ja s'ha donat a conèixer tant al saló Exporeal de Munic com a la fira MIPIM de Cannes, i aquests dies segueix difonent la seva aposta per la innovació i els sectors emergents al Barcelona Meeting Point. ☉

The
Mediterranean
Innovation
Hub

Visit us at Barcelona Meeting Point
(8 Pavilion, stand Z-010)

 Generalitat de Catalunya
Government of Catalonia

 Ajuntament
de Barcelona

www.BarcelonaEconomicTriangle.cat

**Gemma
CAROL**

GERENT DEL SERVEI
DE PREVENCIÓ GAUDÍ

EL CONSELL

“Les empreses han d'entendre que la lluita per evitar accidents laborals també implica valor i rendibilitat”

“Encara queda camí per recórrer”

“La inversió en prevenció de riscos s'ha reduït per la crisi, encara que les empreses són més madures”

La crisi econòmica ha portat a algunes empreses a retallar totes aquelles despeses que consideraven no imprescindibles. En molts casos, lamentablement, això ha suposat la reducció de les partides pressupostàries destinades a la prevenció de riscos laborals, cosa que indica que encara queda molt camí per recórrer en aquesta matèria. No obstant, no tot és negatiu: les dades del primer semestre de l'any a Catalunya indiquen una disminució dels accidents del 17% i, sobretot, una rebaixa dels sinistres mortals del 47,6%. I això significa que, malgrat tot, la feina de sensibilització portada a terme per grups com el Servei de Prevenció Gaudí ha començat a calar entre les empreses del sector de la construcció.

–La celebració del Barcelona Meeting Point coincideix amb certa reactivació del mercat immobiliari, cosa que ha portat a afirmar que es tracta de l'última oportunitat per trobar alguna bona oportunitat. ¿Coincideixen amb aquesta visió optimista?

–Ja fa tres anys que va començar la crisi econòmica, que ha suposat un continu descens en matèria de vendes i producció de vivendes. Sembla que en els últims mesos s'ha produït un repunt, encara que el cert és que es pot deure al fet que aquest 1 de gener s'acaben les desgravacions fiscals per la compra de vivenda, i creiem que és una cosa que s'ha de tenir molt en compte, ja que existeix bastanta incertesa sobre què passarà després. En tot cas, aquesta situació ha servit perquè algun promotor hagi iniciat algun nou projecte, tot i que encara no podem creure que es tracta del principi de la fi de la crisi.

–¿La prevenció de riscos laborals en la construcció ha sigut una de les perjudicades per la crisi?

–Sí. Moltes empreses han hagut de retallar despeses per gestionar la situació de crisi, i això ha generat una disminució en el pressupost destinat a la prevenció

Operaris del sector de la construcció treballen amb sistemes de prevenció de riscos en una obra.

de riscos. No és que s'hagi deixat d'invertir, però es fa menys que abans. En alguns casos perquè les empreses han reduït el nombre de treballadors i, per tant, disminueixen les necessitats. En altres, no obstant, ha sigut perquè al veure's ofegades per la situació econòmica han preferit treballar amb poca o nul·la prevenció. I això significa que encara ens queda molt camí per recórrer, encara que ens hauria agradat que les empreses haguessin entès que per treballar és tan necessària la llum com la prevenció.

LES DADES

“Els sinistres mortals han baixat un 47%, xifra que reflecteix l'eficàcia de la feina de sensibilització”

–¿Quines conseqüències ha tingut per a una assessoria externa com el Servei de Prevenció Gaudí la reducció de la inversió en prevenció?

–La majoria de les empreses amb què treballem han continuat invertint i mai han rebaixat els mínims de seguretat necessaris. No obstant, sí que ens hem hagut d'enfrontar al tancament d'empreses o a impagaments. De totes maneres, creiem que la prevenció de riscos és una necessitat indiscutible per a les empreses, i que la nostra feina té una raó de ser. A

més, la crisi ha servit per adaptar els nostres productes i diversificar-nos. A part de portar a terme la gestió integral de la prevenció d'una empresa, ara també oferim serveis més concrets i especialitzats, com la coordinació d'activitats en un centre multiempresarial, l'elaboració de plans d'autoprotecció o l'assessorament tècnic en diverses situacions.

–Malgrat tot, les dades sobre sinistralitat laboral en el primer semestre de l'any són positives. ¿El sector empresarial està més madur?

–Els números absoluts d'accidents en la construcció ja indiquen una baixada, una dada que ratifiquen els índexs de sinistralitat, que té en compte el nombre de sinistres per cada 100.000 treballadors. D'acord amb aquestes xifres, les morts al lloc de treball s'han reduït un 47,6%, i això és molt significatiu, ja que és aquí on es reflecteixen els avanços en matèria de prevenció. Les empreses per si mateixes ja són més madures, i això ha sigut gràcies a les tasques de sensibilització. Però ara no hem d'abaixar la guàrdia i tirar per terra la feina de tants anys, ja que després serà difícil recuperar-la i perquè la prevenció aporta rendibilitat i competitivitat.

–La crisi brinda una oportunitat perquè les empreses aprofitin la reducció de la feina per formar els seus treballadors. ¿Ha sigut així?

–Per un costat s'estan complint els programes de prevenció sobre riscos laborals establerts pels convenis del sector, i això significa que els treballadors estan més preparats. A més, creiem que les empreses sí que han aprofitat les opcions formatives que tenen a l'abast, tant els cursos subvencionats com els bonificats, en què part de l'import els és retornat per la Seguretat Social. En aquest últim cas, l'Institut Gaudí de la Construcció ha portat a terme una campanya per ajudar les empreses a gestionar aquesta possibilitat, que permet confeccionar cursos a mida segons les seves necessitats. ●